

Iz Cvena. (Gasilci; bralno društvo. Prebivalci zelenega Murskega polja so storili dne 24. kimoveca zdaten korak v narodnem napredku. Zbraji so se namreč delegati ali odposlanci gasilnih društev v posvetovanje in da se izvoli odbor »zaveze gasilnih društev za politiški okraj Ljutomerski« s poveljnim jezikom slovenskim. Delegati so točno ob 10. uri prišli k šolskemu poslopiju na Cvenu, čeprav je vreme kljubovalo. Prišli so iz Pristave, Cezanjevec, Lukavec, Ključarovec, Kokorič, Križevce, Bučecovec in Cvena. Od šolskega poslopija je šlo moštvo v vrsti, na čelu z zastavo cvenskih gasilcev in godbo, k cvenski kapeli, kjer so veleč. gosp. dekan Ljutomerski opravili daritev sv. maše v namen zaveze gasilnih društev. Po sv. maši so se odposlanci podali med sviranjem godbe in pokanjem topičev v zastavami okinčano hišo g. Franca Puconja na Cvenu, kjer je bila volitev zaveze ognjegasnih društev za politiški okraj Ljutomerski. Izvoljeni so enoglasno ti-le gg.: Jože Rajh, kmet na Moti, načelnik; Vido Magdič, posestnik v Ključarovcih, namestnik; Tomaž Pušenjak, nadučitelj na Cvenu, tajnik; in Alojz Štiblar, posestnik v Križevcih, blagajnik. S teškim srcem, pa veselega obraza so prevzelili teško nalogo, z geslom: »sebi v ponos in bližnjemu v korist, pa moštvu na čast!« Po volitvi je bil skupni obed, katerega so se udeležili naš starosta, prezaslužni gospod Ivan Kukovec, okrajni načelnik i. t. d. V svoji sredini smo imeli veleč. gosp. Iv. Skuhala, dekana, in več podpornih udov. — Po drugi uri je imelo dirkalsko društvo na Cvenu svoje opravilo. Po dirki je pa priredilo »Cvensko bralno društvo« gledališko igro »Gluh mora biti«, katero so igralci prav povoljno igrali. Pevska zbor cvenskih deklet in fantov pod vodstvom g. Šijanca sta prav lepo pela. Na noč pa se je plesalo pri krasni razsvetljavi na Senčarjevem vrtu od 16 parov fantov in deklic v čisto narodni noši srbsko kolo, česar se skoraj gledalci niso mogli nagledati. Ta ples je vsem dopadel; torej proč z zaletavanjem in vrtenjem, kakoršni so sedanji moderni plesi! Potem je bila prosta zabava. Ljudij je bilo na stotine, če prav je bilo nestalno vreme. Odbor bralnega društva Cvenskega je denarni znesek, kateri se je skupil za vstopnino k igri, prepustil blage volje »zavezi gasilnih društev« za Ljutomerski okraj. Ravno tako je slavna posojilnica ljutomerska že naklonila 40 gl. v blagajno zavezino. Bog plati!

Od Sv. Lovrenca v Puščavi. (Par nesreč) se je pretekli mesec tukaj zgodilo. — Ubil se je hlapec gosp. Novaka, ko so vozili po noči otavo za g. Franca Pajtler-ja strmo v breg. Drugi hlapci niso zapazili, da se je oni prekucnil v grozen prepad, kjer so ga še le drugi dan mrtvega našli. — Nekatere dneve pozneje so našli v hosti pastirji Lakužičevi mrtvo truplo nepoznanega človeka, kateri je šel prek planine. Ne vé se, kako je našel smrt, zatorej tudi povprašujejo občine; pa dosihdob se še ne vé, od kod da je bil. Komisija je spoznala, da je ležal že od decembra preteklega leta mrtev v planini. — In zopet nekatere dneve pozneje so našli v potu ku Radomlji 84 let staro zblaznelo žensko Trnjek, katera je mislila iti po noči črez potok, pa je padla vanj in utonila. Bog nas varuj take smrti!

Podgorski.

Iz Gotovelj. (Nasvét.) Zadnjič je neki dopisnik pisal o požaru tukajšne tovarne. Res, Gotovljani že od nekdanj slovijo kot najboljši ognjegasci; tako so tudi zadnjič svojo spretnost in neustrašljivost pokazali. Vendar pa smelo trdim, da so pri zadnjem požaru tudi žalski ognjegasci mnogo storili, posebno za obrambo notranjih prostorov, ker imajo zato jako priročne ognjegasne priprave. Zakaj pa bi mi Gotovljani ne osnovali društva prostovoljnih gasilcev? Veli fantje in

Tudi občina mora kaj storiti, saj ima postavno dolžnost, podpirati takšna podjetja. Tako pridemo do boljših ognjegasnih priprav, da ne bode »naša špricenca« drugim v posmeh, in če ste srčni, zagotavljam vas, naša požarna bramba je lahko uzor vseh drugih. Torej na delo!

Tone.

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Dunaj. Nj. veličanstvo svetli cesar so se zadnje dni preteklega tedna podali na Oggersdorf v grad Gödöllő, kjer sedaj tudi biva svetla cesarica. — Državni zbor se snide 16. oktobra in bode vlada poročala o načrtu gledé uvedanja nove kazenske postave. — Prihodnjo nedeljo bodo vsa krščansko-socijalna društva z veliko slavnostjo praznovala 50. rojstni dan dr. Karola Luegerja.

Štajarsko. Grof Stürgkh, naš hud nasprotnik, je vendar postal dvorni svetovalec in poročevalec v naučnem ministerstvu. Mi Slovenci pa še od sedanje vlade nismo dobili ničesar; zato pa ni čuda, da se je večina našega ljudstva navolila čakati! — Dne 8. t. m. se je izročila prometu Murodolska železnica v navzočnosti ministra grofa Wurmbrandta.

Koroško. Nemsko katol. konstitucionelno društvo je dne 1. oktobra v Celovcu imelo shod, ki je letos že 33. Katoliško politično in gospodarsko društvo za Slovence pa napravi svoj shod 14. t. m. v Dolinčicah v Zgornjem Rožu. — V Prevaljah se med delavci pokazujejo socijalni demokratje. Ondi treba katol. delavskega društva.

Kranjsko. Profesor Šuklje ni zastoj vedno z vlado vlekel ter plašča obračal po vetru. Postal je namreč te dni dvorni svetovalec in ravnatelj za izdavanje solskih knjig. S tem je on mnogo pridobil, mi Slovenci ničesar. — Ustanovni shod katoliškega društva za Kamniški okraj bode 28. t. m. — V Ljubljanski kazini so hoteli zadnjo nedeljo imeti shod socijalni demokratje; ali pri volitvi predsednika so se s krščanskimi delavci tako hudo sprli, da je komisar shod razpustil.

Primorsko. Na Goriškem je umrl dekan vitez Jekše, znan rodoljub. — Poslanec Nabergoj je preteklo nedeljo v Škedenju pri Trstu poročal svojim volilcem, ki mu popolnoma zaupajo. Vrli mož je tega vreden. — Oni trije isterski deželni odborniki, ki so se odpovedali svoji časti, še ostanejo pri deželni mizi, dokler se ne snide deželni zbor. Gotovo jim je že žal. — Istrska vinarska zadruga je dobila od poljedelskega ministerstva 4000 gld. podpore, ki se bode zvišala na 6 do 8000 gld.

Hrvaško. Sabor bode začel zborovati 10. ali 15. novembra. — Zagreb v kratkem dobi krasen spomenik pesnika Preradoviča, ki ga je mestu poklonil domoljub dr. Miletič. Spomenik naj bi stal za kemičnim laboratorijem, vendar mnogi temu nasprotujejo, ker se jim ta prostor ne zdi dovolj primeren.

Ogersko. Delegacije so se sklenile dne 8. okt. Vse je šlo gladko, da so ministri lahko zadovoljni, posebno Kalnoky. — Magnatska ali gosposka zbornica je zavrgla vladno predlogo o svobodnem bogoslužju in predlogo o enakopravnosti židovske vere. Sicer bode te dve predlogi bržčas zopet sprejela zbornica poslancev, ali krščanski magnatje bodo gotovo tudi pozneje glasovali po svoji vesti, in potem srečno na večno, dr. Wekerle in civilni zakon!

Gališko. Zapadno-gališka kmetska zveza ima 18. oktobra shod v Novem Soču. Zvezniki bodejo

da mu za Bračkovno visoko pa puhlo glavo prav nič ni mar. Taka neposlušnost zahteva maščevanje. In kako se je Bračko maščeval? Sedel je na zofo, prijel za pero in napisal list, v katerem Škerlecu naznanja, da se bode z okrajno pisarno v dveh dneh preselil h Kürbusu, ker tega ne more pozabiti, da se je v Škerlečevi gostilni vršila slavnost bralnega društva. Nam ni znano, da bi bil okrajni odbor to preselitev sklenil. Bračko je to ukrenil na svojo pest. Vprašal se kar nič ni, kaj bodo odborniki in zastopniki k temu rekli. Mi mislimo, da imajo proti taki samolastnej preselitvi precej ugovarjati. Gosp. Škerlec prepuščal je svojo sobo okrajnemu zastopu zastonj; pri Kürbusu pa bode treba plačevati. Nadalje je bila soba pri g. Škerlecu jako pripravna za seje in zbornice, ker je oddaljena od cestnega hrupa. Kürbusova soba pa leži tik ceste in se v njej, ako gre voz mimo, niti besedica ne sliši. Slednjič je imelo okrajno glavarstvo svoje uradne dneve tudi vedno v okrajni pisarni, ker je ta bila pripravna za to; a kdo bode hodil sedaj v to novo zaduhlo sobo pri Kürbusu? Sploh je stvar taka, da se bodo morali zastopniki, ako imajo še kaj samostojnosti, vprašati, je li Bračko res kakor paša, da brez vednosti in privoljenja odbora in zastopa sme premenjati okrajno pisarno? Gosp. Škerlecu pa ni treba biti žal za to; kajti nikjer ni zapisano, da bo čez leto dnij Bračko še vedno okrajni načelnik. Kmetje bodo sedaj vedeli tudi razločevati, v katero gostilno jim je zahajati; v tisto, v kateri bo Bračko še jedno leto zvon vlekli, ali v tisto, v katero se bo (če Bog dá) okrajni zastop, čez eno leto zopet vrnil. Ne dvomimo namreč, da bode ravno tako postopanje Bračka pri vas kmetih vzbudilo zmisel za geslo: Svoji k svojim. Torej kmetje, k Škerlecu hodite in ne drugam!

Od Sv. Petra pri Radgoni. (Sok. — Bračko.) Kakor znano iz »Slov. Gospodarja«, je predsednik okrajnega sodišča Celjskega pregledoval meseca julija tukajšnje sodnijo, ker se mu je poročalo, da utegne tu najti marsikatero nerednost. In res, našel je mnogo nerednostij. Zatorej je dobil sodnik pred kratkim dolg nos in naročilo, da se nekatere stvari ne smejo več delati pri sodnji, ker se tu površno in napačno izvršujejo, nego pri odvetniku ali notarju. Prav tako! A natančneje bomo o tem še poročali. Za danes le še izražamo željo, da bi gospod predsednik odpravil še nekaj drugih razvad in nerednostij, ki se pri naši sodnji dogajajo. Naš sodnik ima razvado, da odhaja skoro vsak dan že ob 10. iz urada. Zatorej se večkrat pripeti (in ravno ono nedeljo se je zopet pripetilo), da morajo stranke, ki hočejo na kakem pismu svoj podpis legalizirati dati, če slučajno notar ni tu, v mesto hoditi, da se tam legalizira. Kako opravičuje to gosp. sodnik, da mora človek v tujo sodnijo po to hoditi, kar bi imel v svoji sodnji dobiti? Kaj pa se še drugega dogaja pri naši sodnji? Ono nedeljo sem bil po opravičilih ob 1/2 11. predpoldne pri sodnji. Sodnika seveda ni bilo več. A namesto njega je sredi sobe stal orehovski Bračko in okoli njega vsi pisarji in uradni služabniki. Smejali so se vsi, ker jim je Bračko najbrž nekaj jako zanimivega pripovedoval. Ko sem stopil v sobo in videl celi prizor, res nisem vedel, ali sem prišel v sveti hram, kjer se pravica govori, ali v gostilno, kjer se neslane burke brijejo in slab tobak kadi. Kaj takega se v drugih sodnjah ne godi, in to po pravici; kajti sodnja mora vzvišena ostati nad vsemi burkami, tudi, če jih kakšen prerok uganja. — Vsaka stvar na svetu ima svoj namen. Le ena stvar je najbrž brez namena tu, in to so čestne svetilnice v Gornji Radgoni. Pribitih je sicer nekaj tu in tam; a nisem še videl, da bi gorele. Zato pa tudi vlada že ob 7. uri zvečer egiptovska tema. Cesta je čisto črna in mračna, ker se Bračko za vse

drugo briga, le ne za ceste; zato pa naj vendar občinski urad stori svojo dolžnost in skrbi za to, da svetilnice ne bodo zastonj in brez namena visele ob hišah, kakor da bi bile le »zaradi lepšega« tukaj.

Gornje-Radgonski kmet.

Iz Majšberga. (Dopisniku g. Zd. S. v št. 39. »Slov. Gospodarja«.) Resnično je, kakor pišete, da je več stotin starišev, ki pravijo, da je telovadba za kmetijske otroke nepotrebna. Tudi jaz sem že to večkrat slišal. Da, ne samo starišem, tudi učiteljem je včasih ta predmet neprijeten, in sicer kjer ni za-nj pripravnega prostora; tak kraj je Majšberg. Kar se pa predmeta samega tiče ter podučevanja v taistem, tedaj mislim, da mora vendar le biti kak vzrok, vsled katerega so višja šolska oblastva uvedla ta predmet v ljudsko šolo. Več ugovorov ste navedli gosp. dopisnik, ali noben ni opravičen. Pišete, da je telovadba večidel za to, da si otroci več obleke raztrgajo in precej časa zamudijo za bolj potrebne predmete. Toda kje si pa raztrgajo učenci več obleke, pri sedenju v šoli ali pri telovadbi, kjer se vsaka vaja stoji dela, kakor v Majšbergu? Dalje imajo med istim časom, med kojim fanti telovadijo, navadno dekleta ženska ročna dela, torej nič ne zamudijo. Telovadba je pa potrebna tudi za kmetijske otroke, ker ima namen, vsak del človeškega telesa jednako izurjati in krepčati. Da bi pa bila telovadba v šoli v primeru z ono pri vojakihs vsa naopak, tega pa ne morem verjeti. Zmiraj uro za uro računstva in pisanja se učiti pa učenci tudi ne morejo. Učenci bi zgubili kmalu veselje do šole ter do učenja v obče. Saj vemo, s kakšnim veseljem vprašajo učenci učitelja: »Bodemo sli telovadit?« Telovadba vzbujala tedaj učence k delavnosti. Če pa imajo otroci veselje do učenja, tedaj se pa nauče v jedni uri toliko, kolikor znabiti v šestih urah.

Selski.

Iz Savinjske doline. (Marsikaj.) Gosp. urednik! Napisi — napisi! Veste tista juha z napisi, katera se je začela v zlati Pragi kuhati in se je tudi v Ljubljani pogrevala in marsikatero glavico razgrela, je tudi v naših krajih nekatere razvnela. Moj gosp. kolega n. pr. ki je tudi »literatar«, kakor sem jaz, zajezdil je svojega »šarca« in se zagnal v Kukeč-evo pivovarno, ne v nemške napise njegove. No, dobro je to bilo, kajti v kratkem smo tam brali tudi slovenske napise in — mirna Bosna. Pa moj gosp. »kolega« mi bode že oprostil, ako ga opomnim, da je njegov »šarec« na eno oko slabo videl. Kajti kar se napisov tiče, dala bi se še po Savinjski dolini in drugod marsikatera črhiniti in bil bi še marsikdo na desno in levo zadet. Pa pustimo za sedaj napise, mene nekaj drugega teži. Oglejmo si, ne samo po Savinjski dolini, ampak po slovenskem Štajerju sploh, kaj se vse bere. Po gostilnicah nahajamo »Presse«, »Tagespošto«, »Vahtarco« itd.; to so židovsko-liberalni listi, ki vse, kar je Slovencu svetega, vero in narodnost z blatom ometavajo. Prav takega duha so nemški takoimenovani leposlovni listi, ki se med slovenskim občinstvom nahajajo. Omenjam razupito »Gartenlaube« in tej enake liste. V vseh teh listih veje več ali manj velikonemška framasonska sapa. Mi imamo dosti slovenskih in nemških v katoliškem duhu pisanih listov, zakaj si teh ne naročujemo? Tolikokrat se povdarja geslo: svoji k svojim; no, pa začnimo vendar enkrat resno podpirati slovenske, ali vsaj Slovencem pravične nemške časnike in liste, in ne podpirajmo s slovenskim grošem Slovencem sovražnih časnikov! Na Dunaju n. pr. zahtevajo »kršč. socijalni« moške povsod krščanske časnike; storimo tudi mi tako. Da, katol. Slovenci, storimo tudi mi tako! Zahtevajmo povsod krščanske časnike, pa bomo stopili za dober korak naprej!

državni zbor. Kmetje upajo, da potem ne pride toliko plemenitašev v zbor, ker ne bodo ti-le toliko mogli vplivati na volitve, kakor do zdaj.

Vunanje države.

Rim. Sv. oče so poslali apostolski blagoslov pripravljalnemu odboru I. katoliškega shoda za Spodnje Avstrijsko. Ta shod bode na Dunaju 12. in 13. novembra in bodo nanj tudi drugi avstrijski katoliški veljaki povabljeni.

Italijansko. Vlada hoče preurediti sodišča, da bi pri tem kaj prištedila. Posebno hoče pri onih sodiščih, ki imajo malo dela, število uradnikov zmanjšati. — Te dni bode odpotoval minister za trgovino in poljedelstvo, Barazzuoli, v Sicilijo, da ondi preštudira žalostne razmere. Rajši naj kar pomaga!

Angleško. Pred tednom je bil sklican nakrat ves ministerski svet, da so se mnogi prestrašili. Ministri so se posvetovali o veliki nevarnosti angleških koristij v Vshodni Aziji, kjer je vojska med Japonci in Kitajci. Sklenilo se je takoj odposlati v Indijo in Vshodno Azijo 6000 vojakov.

Nemško. Cesar Viljem gre bojda v zimi v Opatijo na hrvaškem Primorju s svojo družino. — Ker je zdravnik dr. Haas, državni poslanec v Metz, svojega sina poslal v francosko vojaško šolo, zgubil je službo učitelja na šoli za babice. Kje je hvalisana nemška prostost? — Kadar bode na Vürtenberskem kralj katoličan, bode za protestante škofijska oblast »evangeljski cerkveni regiment«.

Rusko. Bolni car se bode na zimo podal na grški otok Krf, kamor ga tudi spremlja slavn zdravnik Saharin. Kakor časniki poročajo, bode med tem časom vladal carjevič z nekaterimi svetovalci. Kadar bode carjevič sam vladar, bodo boljši časi za katoličani, ker jim je bojda že zdaj precej naklonjen.

Turško. Roparji se vedno množijo v Makedoniji, med uradniki pa vlada spridenost in podkupljivost. Od sušca sem je samo v monastirskem vijaletu ali okraju bilo 23 ropnih umorov. Roparji so napadli več vasij. Po Makedoniji se zopet Bolgari precej zatirajo, vsaj tako pišejo bolgarski listi.

Špansko. Učni minister je izdal dekret, s katerim hoče poduk na srednjih šolah postaviti na neko brezversko podlago. Ta minister pač mora biti duševno slep, da še hoče brezverstvo širiti med dijaki! Ali že ni dovolj anarhistov v deželi? Ravno pred nekaterimi dnevi je policija zopet zasačila v Xeresu anarhistično zaroto.

Azija. Japonski vojaki naravnost prodirajo proti Peking, glavnemu mestu kitajskemu. Zaradi tega je poslanik severoameriških združenih držav ameriškim podanikom priporočil, naj žene in otroke proti jugu spravijo v varnost. Mnogo bogatih Kitajcev je že zapustilo Peking, ker se ne zanesejo na vojake. Grdo je res o Kitajcih, da so proti Japoncem strahopetneži, nedolžne evropske kristjane pa v južnih krajih tolovajski napadajo. Vsled tega se bodo evropske države začele mešati v to vojsko. Francozi so že poslali na Kitajsko štiri vojne ladje.

spovedal se je teden pred svojo smrtjo prav skesano, ter prejel na to sv. zakramente umirajočih. Svojega spovednika kar od postelje ni pustil. Ko je d'Alembert zvedel, kako se je grof spreobrn timer opozoril ga je na to, da ljudje zaradi nepričakovanega početja grofovega glave stikajo ter slabo o njem govorijo. Ali s tem ni prave strune zadel. Nevoljen ga je grof odpravil ter se ni zmenil kar nič za govoričen je svojih znancev in prijateljev. Umrl je kmalu potem l. 1783.

Zdravnik La Metrie zagazil je bil na poti ne vere prav daleč, kajti v modroslovnem kakor verskem oziru trdil je celo abotne stvari. Končno dohitela ga je vendar milost božja. Načela in nauke, s katerimi se je prej pred svetom bahal, je zdaj tudi pred vsem svetom, očitno zatajil in se jim odpovedal. Poklical je duhovnika, spokoril se ter skesano umrl l. 1751. v Berlinu.

Slično se je spreobrn timer grof Boulainvilliers, (Bulenvjé), ki skoraj peresa ni odložil, s katerim je črn timer smešil in preganjal sv. cerkev. Le malo časa pred svojo smrtjo, ki ga je dne 23. prosinca 1722. leta zadela, spovedal se je odkritosrčno ter jako vzgledno in vspodbudno prejel sv. obhajilo. —

Tako našteva izvornik še mnogo drugih več ali manj znanih zgodovinskih slučajev, v katerih je milost božja v zadnjem času prihitela grešniku na pomoč, da se je spreobrn timer. Znani filozof Montesquieu (Monteskjé), († v Parizu l. 1755.), pisatelj Du Marsais (Marzé) († 11. roznika 1765.), učenjaka Maupertius († v Baselu 1759.) in Fontenelle († v Parizu 11. prosinca 1757), Marquis d'Argens (Marki d'Aržan) († 1771.), Bufon († 1783.), M. Robinet († 1820.) in še cela vrsta drugih bili so že od mladih nog zagazili na nepravo pot, po kateri so potem celo svoje življenje, v svojih naukih in spisih blodili, seveda z bok svojega bistrega in premetenega duha v veliko škodo naše sv. vere. Pa vsem tem podelil je Večni v zadnji, smrtni bolezn timer milost prave spreobrn timer.

Zanimivo je, kar se bere o velikem Napoleon-u. Ko je bil ta korzijski mogotec na vrhuncu svoje slave, pokazal se je kristjane le s tem, da je ob nedeljah prišel poslušat godbo k veliki dvorni masi. Čisto drugačen je bil Napoleon na otoku sv. Helene v svojem prognanstvu ob svojem grobu. Poklical je laškega misijonarja Bonaviso, in dr. Antomarchi poroča, da se je Napoleon spovedal ter prejel tolažila sv. cerkve.

Naštela pa bi se poleg teh še cela vrsta drugih brezvern timer učenjakov, filozov in duhovit timer preganjalcev sv. vere, ki so imeli v zadnjih trenutkih svojega življenja resno voljo, z Bogom se spraviti, ali katere je zadela mesto božjega usmiljenja le božja pravičnost. N. pr. d'Alembert je bil poklical duhovnika, toda brezveren prijatelj Condorcet ni ga spustil k bolnikovi postelji. Diderot je bil že na potu svojega spreobrn timerja, ali prijatelji so ga premotili. Souterre je poslal po duhovnika, pa je umrl predno je oni prišel. Z Barra-om godilo se je slično kakor z Diderotom. Dvakrat se je spovedal največji sovražnik naše cerkve, Voltaire, a zopet ozdravel. V svoji smrtni bolezn timer se je tudi že veselil duhovne pomoči, pa prijatelji so odgnali neusmiljeno vestnega spovednika, ki je silil k smrtni postelji nesrečnega preganjalca Kristusovega. V najhujši obupnosti preminil je Voltaire dne 30. maja l. 1778. v Parizu.

Smešnica. Korajževič je zaradi nekega prestopka moral za tri dni iti v ječo, ali kakor pravijo, sedet. Jetničar pride Korajževiča nagovarjat: »Ti, ako si hočeš kaj zaslužiti, pojdi z drugimi na delo!« Korajževič pa mu odgovori: »Nečem; kajti jaz nisem prišel sem delat, ampak sedet!«

Za poduk in kratek čas.

Kako so umirali nekateri brezvern timeri.

(Iz „Confession“ par l'Abbé Guillois.)

(Konec.)

Grof Tresson, Volterjev prijatelj, ki je dal na svetlo precejšnje število brezverskih in brezbožnih knjig,